

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

III. De capitulis fidei ex sanctorum patrum libris collectis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

docuerunt: nec quemquam ab illis, nisi solos impios hæreticos, discrepare. His igitur, gloriosissime & venerabilis imperator, quanta potui breuitate perstrictis, cum inspirata tibi diuinitus fide etiam nostram prædicationem vnitam esse cognosce, nec in aliquo nos ab euangelica apostolicaque doctrina, veta catholicæ professionis symbolo discrepare: quoniam sicut docet B. apostolus Paulus, *magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.* 1. Tim. 3. Quid igitur tuæ vtilius salutis, quid tuæ congruentius potestati, quam vt paci ecclesiarum Domini tua constitutione prospicias, & in omnibus tibi subditis Dei dona defendas, neque vlla ratione patiaris per inuidiam diaboli ministros ipsius in cuiusquam fauore perniciæ, vt qui in hoc sæculo temporali emines regno, in æternū merearis regnare cum Christo?

III.

Sancti Hilarii Pictauiensis episcopi & confessoris, in libro secundo inter cetera: Vnum igitur hoc est immobile fundamentum, vna hæc felix fidei petra, Petri ore confessa: *Tu es* (inquit) *Christus filius Dei viui*, tanta in se argumenta sustinens veritatis, quantæ peruersitatū quæstiones & infidelitatis calumniæ mouebuntur. Iam in ceteris dispensatio voluntatis paternæ est. Virgo, partus, & corpus, post quæ crux, mors, inferi, salus nostra est. Humani enim generis causa, Dei filius natus ex Virgine est, & Spiritu sancto, ipso sibi in hac operatione famulante, & sua, Deividelicet inumbrante virtute, corporis sibi initia conseruit: & exordia carnis instituit, vt homo factus ex Virgine, naturam in se carnis acciperet, perque huius admixtionis societatem sanctificatum in eo vniuersi generis humani corpus existeret: vt quemadmodum omnes in se, per id, quod corporeum se esse voluit, conderentur, ita rursus in omnes ipse, per id, quod eius est inuisibile, referretur. Dei igitur imago inuisibilis pudorem humani exordii non recusauit, & per conceptionem, partum, vagitum, & cunas, omnes naturæ nostræ contumelias transcurrit. Quid tandem dignum a nobis tantæ dignationis affectui rependetur? Inenarrabilis a Deo originis vnus vnigenitus Deus, in corpusculi humani formam sanctæ Virginis vtero insertus, accrescit.

Concil. Tom. 7.

Hh ij

Qui omnia continet, & intra quem, & per quem cuncta sunt, humani partus lege profertur: & ad cuius vocem archangeli atque angeli tremunt, cælum & terra & omnia huius mundi resoluentur elementa, vagitu infantiaë auditur. Qui inuisibilis & incomprehensibilis est, non visu, sensu, tactuque moderandus, cunis est obuolutus. Hæc si quis indigna Deo recolit, tanto se maioris beneficii obnoxium confitebitur, quanto minus hæc Dei conuenerint maiestati. Non ille eguit homo effici, per quem homo factus est: sed nos eguimus, vt Deus caro fieret, & habitaret in nobis, id est, assumptione carnis vnius membra vniuersæ carnis incoheret. Humilitas eius nostra nobilitas est: contumelia eius noster honor est. Quod ille est Deus in carne consistens, hoc nos vicissim in Deum ex carne renouati. *Item eiusdem in libro nono inter cetera: Nescit plane, vitam suam nescit qui Christum Iesum vt verum Deum, ita & verum hominem ignorat. Et eiusdem periculi res est, Christum Iesum, vel Spiritum Deum, vel carnem nostri corporis denegare. Omnis ergo, inquit, qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negauerit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo, qui est in cælis.* Hæc Verbum caro factum loquebatur, & homo Iesus Christus Dominus maiestatis docebat, mediator ipse in se ad salutem ecclesie constitutus, & illo inter Deum & homines mediatoris sacramento vtrumque vnus existens, dum ipse ex vnitatis in idipsum naturis, nature vtriusque res eadem est: ita tamen vt neutro careret in vtroque, ne forte Deus esse homo nascendo desineret, & homo rursus Deus manendo non esset. Hæc itaque humane beatitudinis fides vera est, Deum & hominem prædicare, Verbum & carnem confiteri: neque Deum nescire quod homo sit, neque carnem ignorare quod Verbum sit. *Item eiusdem in eodem libro inter cetera: Natus igitur Vnigenitus Deus ex Virgine homo, & secundum plenitudinem temporum in semetipso proeucturus in Deum hominem, hunc per omnia euangelici sermonis modum tenuit, vt se Filium Dei credi doceret, & hominis filium prædicari admoneret, * loquens & gerens homo vniuersa quæ Dei sunt, loquens deinde & gerens Deus vniuersa quæ hominis sunt: ita tamen vt in*

Ioan. 1.

Matth. 10.

*locutus

ipſo illo vtriuſque generis ſermone , nunquam niſi cum ſignificatione & hominis locutus & Dei ſit. *Item alio loco in eodem libro inter cetera* : Hinc itaque fallendi ſimplices atque ignorantēs hæreticis occaſio eſt , vt quæ ab eo ſecundum hominem dicta ſunt , dicta eſſe ſecundum naturæ diuinæ infirmitatem mentiantur : & quia vnus atque idem eſt loquens omnia quæ loquitur , de ſemetipſo omnia eum locutum eſſe contendant. Nec ſane negamus totum illum , qui eius manet , naturæ ſuæ eſſe ſermonem. Sed ſi Ieſus Chriſtus & homo & Deus eſt , & neque cum homo , tum primum Deus , neque cum homo , tum non etiam & Deus , neque poſt hominē in Deo non totus homo , totus Deus , vnum atque idem neceſſe eſt dictorum eius ſacramentum eſſe , quod generis. Et cum in eo ſecundum tempus diſcernis hominem a Deo , Dei tum atque hominis diſcerne ſermonem. Et cum Deum atque hominem in tempore confiteberis , Dei atque hominis in tempore dicta diiudica. Cum vero ex homine & Deo rurſum totius hominis , totius iam Dei tempus intelligis. Si quid aliud ad demonſtrationem eius temporis dictum eſt , tempori coaptato , quæ dicta ſunt , vt cum aliud ſit ante hominem Deus , aliud ſit homo & Deus , aliud ſit poſt hominem & Deum totus homo , & totus Deus ; non confundas temporibus & generibus diſpenſationis ſacramentum , cum pro qualitate generum ac naturarū alium ei in ſacramento hominis neceſſe eſt ſermonem fuiſſe non nato , alium adhuc morituro , alium iam æterno. Noſtri igitur cauſa hæc omnia Ieſus Chriſtus manens , & corporis noſtri homo natus , ſecundum conſuetudinem naturæ noſtræ locutus eſt , non tamen omittens naturæ ſuæ eſſe , quod Deus eſt. Nā tamen ſi in partu & paſſione & morte naturæ noſtræ rem peregerit , res tamen ipſas omnes virtute naturæ ſuæ geſſit : & reliqua. *Item alio loco in eodem libro inter cetera*. Vide ſne ita Deum & hominem prædicari , vt mors homini , Deo vero carnis excitatio deputetur ? Non tamen vt alius ſit , qui mortuus eſt , & alius ſit , per quem mortuus reſurgit. Spoliata enim caro , Chriſtus eſt mortuus , & rurſum Chriſtum a mortuis excitans , idem Chriſtus eſt , carne ſe expolians. Naturam Dei in virtute reſurrectionis intellige , diſpenſationem hominis in morte cognoſce. Et cum

sint vtraque suis gesta naturis, vnum tamen Christum Iesum eum memento esse, qui vtrumque est. *Item post pauca:* Hæc igitur demonstranda a me paucis fuerunt, vt vtriusque naturæ formam tractari in Domino Iesu Christo meminissimus, quia qui in forma Dei manens, formam serui accepit, ipse diuinitatem nequaquam amisit.

I V.

Sancti Athanasii Alexandrinæ ecclesiæ episcopi & confessoris ad Epictetum Corinthiorum episcopum: Quomodo autem vel dubitare ausi sunt, qui dicuntur Christiani, si Dominus, qui ex Maria virgine processit, * filius quidem substantia * Deus & natura Dei est, id vero, quod est secundum carnem, ex semine Dauid est & carne sanctæ Mariæ? * Deus quidē ex

V.

Sancti Ambrosii episcopi & confessoris Mediolanensis ecclesiæ, quod misit ad imperatorem Gratianum in libro secundo de fide inter cetera: Vnde illud quod lectum est, Dominum maiestatis crucifixum esse, non quasi in maiestate sua crucifixum putemus: sed quia idem Deus, idem homo, per diuinitatem Deus, per susceptionem carnis homo, Christus Iesus Dominus maiestatis dicitur crucifixus, quia consors vtriusque naturæ, id est, humanæ atque diuinæ, in natura hominis subiit passionem, vt indiscrete, & Dominus maiestatis dicatur esse, qui passus est, & filius hominis, sicut scriptum est: *Qui descendit de caelo. Item alio loco in eodem libro inter cetera:* Sileant igitur inanes de sermonibus quæstiones, quia regnum Dei (sicut scriptum est) non in persuasionem verbi est, sed in ostensione virtutis. Seruamus distinctionem diuinitatis & carnis. Vnus in vtroque loquitur Dei Filius, quia in eodem vtraque natura est. Et si idem loquitur, non vno semper loquitur modo. Intende in eo nunc gloriam Dei, nunc hominis passiones. Quasi Deus loquitur quæ sunt diuina, quia Verbum est: quasi homo dicit quæ sunt humana, quia in ea substantia loquebatur. *Item eiusdem in libro de incarnatione Domini contra Apollinaristas:* Sed dum hos redarguimus, emergunt alii, qui carnem Domini dicant & diuinitatem vnus naturæ. Quæ tantum sacrilegium inferna vomuerunt? Iam tolerabiliores sunt Ariani, quorum per istos perfidiæ robur adolescit, vt maiore contentione asserant Patrem & Fi-

Ioan. 3.

Ephes. 4.